

PINTÉR LAJOS VERSEI

PIROS-FEKETE KÖRHINTA

Rozsdált emlék
a réz tanya,
apánk epeíz,
csak földünk anya.

Fölemelt fővel
áll a mák,
csontjaink között
ne ráгна rák.

ÍGY SŰRŰBB

*Nagy Laci adott 500 forintot
saját zsebéből.*

(Szilágyi Domokos)

A párizsi füzetbe írom,
fut a toll e fura papíron:
mint róka-fiak a róka-lyukban,
mint űrrepülő a csillagokban.

Ruttkai Éva a Lilla-versed
milyen gyönyörűen mondta, 1976-ban
az Eötvös Kollégiumban, fenn,
milyen magasan, milyen mélyen:

mint róka-fiak a róka-lyukban,
mint ürrepülő a csillagokban.

Csokonai rokona, Dsidáé,
vagy dzsidával átszúrt poétáé,
dúld föl most ezt az égi kincstárt:
hol minden van még és semmi nincs –

hol vashatosok a csillagok.

Költő Nagy Lászlót ott keresd meg:
kölcsonként ötszáz forinttal kezdedben,
régii tartozást adj meg szépen –
ott fönn a földben, ott lenn az égen.

Mint ürrepülő a csillagokban,
mint róka-fiak a róka-lyukban,
fut a toll e fura papíron:
a párizsi füzetbe írom.